

POSTANOWIENIE

Dnia 20 listopada 2007 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Lech Walentynowicz

w sprawie ze skargi E. M.

o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego

wyroku Sądu Okręgowego w G.

z dnia 8 marca 2007 r., w sprawie z powództwa E. M.

przeciwko R.K. i T. K.

o ochronę służebności,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 20 listopada 2007 r.,

1.) odrzuca skargę;

2.) zasądza od E. M. na rzecz R. K. kwotę 300, zł (trzysta)

tytułem kosztów postępowania.

Uzasadnienie

Skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia jest nadzwyczajnym środkiem prawnym umożliwiającym dochodzenie roszczenia odszkodowawczego od Skarbu Państwa za bezprawną działalność orzeczniczą sądu jako organu władzy publicznej (art. 424¹ k.p.c. w związku z art. 417 § 1 i 417¹ § 2 k.c.). Oznacza to, że niezgodność z prawem w rozumieniu powyższych przepisów musi polegać na oczywistej i rażącej obrazie prawa, niebudzącej żadnych wątpliwości (zob. orzeczenie Sądu Najwyższego z dnia 4 stycznia 2007 r., V CNP 132/06, OSNC 2007, nr 11, poz. 174).

Skarżący w rozpoznawanej skardze nie wykazał merytorycznych przesłanek uzasadniających jej wniesienie. Stanowisko Sądu Okręgowego w odniesieniu do uprawnień i obowiązków właścicieli nieruchomości służebnej oraz właściciela nieruchomości władnącej jest trafne. Na pierwszy plan wysuwa się wszakże problem niespełnienia przez skarżącego obowiązku uprawdopodobnienia szkody wywołanej wydaniem kwestionowanego orzeczenia (art. 424⁵ § 1 pkt 4 k.p.c. w związku z art. 424¹ § 1 k.p.c.). Uprawdopodobnienie musi być rzetelne, oparte na argumentach merytorycznych, oraz powinno nawiązywać bezpośrednio do merytorycznej treści orzeczenia sądu. Tymczasem skarżący przyznał, że „brak dostępu do drogi nie można wycenić w żaden sposób”. Twierdzenie to jest ponadto nieprawdziwe, ponieważ pozwani właściciele bezspornie nie ograniczyli powodowi dostępu do służebnego szlaku i w wyniku ich działania skarżący nie poniósł szkody materialnej, będącej istotną przesłanką skargi z art. 424¹ k.p.c. (por. orzeczenia Sądu Najwyższego z dnia 9 czerwca 2006, IV CNP 48/06, OSP 2007, nr 11, poz. 126). Należało w konsekwencji odrzucić skargę (art. 424⁸ § 1 k.p.c.) oraz orzec o kosztach postępowania skargowego (art. 98 i 108 § 1 k.p.c.).